

РЕШЕНИЕ

№ 24413

гр. София, 21.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7222** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 вр. с чл.34, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. М. К., гражданин на С. срещу Решение № 6717/06.06.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано да се събере на територията на Република България със своите родители, с неговата съпруга, както и с братята и сестрите си.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен - издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Според жалбата административният орган не е изложил мотиви досежно възрастта на братята и сестрите на сирийския гражданин, относно причините за разделянето му с неговата съпруга, както и здравословното състояние на неговите родители. Процесното решение е постановено при неизяснени и необсъдени относими обстоятелства, поради което според жалбата се явява материално незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Д.,

която поддържа жалбата по отношение искането за събиране на жалбоподателя с родителите, съпругата и непълнолетните му братя и сестри. Представя нови писмени доказателства.

Ответникът - Председателят на ДАБ - МС, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата, като излага съображения, че административният акт е законосъобразен.

СГП не взема становище по делото.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 4016/24.02.2023г. издадено от Заместник-председателя на ДАБ е предоставен хуманитарен статут на жалбоподателя А. М. К., гражданин на С., семейно положение неженен. В проведеното с него интервю молителят потвърждава молбата си за събиране на територията на република България със следните членове на неговото семейство: 1.Р. А. Н., род. на 25.01.2006г. – съпруга; 2.К. А. Тая, [дата на раждане] – баща; 3.С. А. Д., род. на 05.10.1985г. – майка; 4.А. А. К., род. на 20.01.2009г. – брат; 5.А. А. К., род. на 01.01.2012г. – брат; 6.Х. А. К., род. на 01.01.2016г. – сестра; 7. С. А. А. К., род на 01.01.2007г. – сестра. Семейната връзка е установена въз основа на превод на фотокопие на представена семейна книжка на баща му, издадена в С.. Молителят е представил също фотокопие на своя семейна книжка, както и фотокопие на удостоверение за потвърждаване на брак. С чуждият гражданин е проведено интервю, в което заявява, че е сключил брак със съпругата си Р. А. Н. през м. февруари 2022г. в [населено място], С.. По време на регистрацията си в ДАБ заявил, че е неженен, тъй както бил скаран със съпругата си и не бил наясно дали ще продължи с нея. След това говорили и той решил, че ще продължи.

Бракът на молителя е регистриран на 17.01.2023г., т.е. след като е получил международна закрила в Република България, като в представеното фотокопие на документ е записано, че е сключен на 10.02.2022г.

За да постанови отказ, административният орган е приел, че не са налице предпоставките на § 1, т. 3, б. „а“, „в“ и „г“ от ДР на ЗУБ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от активно легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е процесуално допустима.

При извършена служебна проверка относно законосъобразността на оспореното решение на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира че то е издадено от компетентен орган - Зам.-председателя на ДАБ, на когото със Заповед № ЦУ – РД05-788/21.12.2023г. на Председателя на ДАБ, на основание чл. 52 от ЗУБ са делегирани правомощията по чл. 48, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ, сред които и това да взема решения по молби за събиране на семейства.

Оспореният административен акт е писмено обективиран и формално отговаря на изискванията за съдържание, тъй като са посочени както фактически, така и правни основания за издаването му.

Решението е постановено при спазване на административно-производствените правила, без да са налице съществени процесуални нарушения, включително са спазени принципите за законност, истинност и съразмерност по чл. 4, чл. 6 и чл. 7 АПК. Постановено е в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 3 ЗУБ Председателят на ДАБ взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България. Съгласно ал.3 на същата разпоредба, председателят на Държавната агенция за бежанците отказва разрешение:

1. когато по отношение на някой от членовете на семейството са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3;
2. по отношение на друг съпруг - в случай на многобрачие, когато чужденецът вече има съпруг в Република България.

Когато чужденецът не може да представи официални документи, доказващи брака или родството, те се установяват с подписана от него декларация или по друг начин.

Легалното определение на понятието "членове на семейство" за целите на ЗУБ е дадено в § 1, т. 3 от Допълнителните му разпоредби. Съгласно дефиницията „Членове на семейството“ са:

- а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца;
- б) навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини;
- в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца;
- г) родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.

В съдебно заседание на 16.09.24г. адв. Д. от името на доверителя си заявява, че същият не поддържа жалбата по отношение на съпругата и майка си, а само по отношение на баща си, който има здравословни проблеми. В съдебно заседание, проведено на 04.11.2024г. адв. Д. прави различно искане, а именно да се уважи жалбата и да се отмени решението на Зам. председателя на ДАБ, с което е отказано на сирийският гражданин да се събере на територията на Република България със своите родители, своята съпруга и непълнолетните си братя и сестри. Поради констатираните противоречиви искания, с оглед защита в пълна степен интересите на жалбоподателя, съдът е длъжен да разгледа материалната законосъобразност на отказа по отношение на всички заявени първоначално в административното производство лица.

В конкретния случай административното производство е започнало по молбата на жалбоподателя за събиране на семейството на територията на Република България, в която изрично е посочено, че като непълнолетно непридружено лице желае да се събере с:

1.Р. А. Н., род. на 25.01.2006г. – съпруга;

Споделят се мотивите на административния орган, че поведението на молителя по отношение на заявеното от него за съпругата му е противоречиво, поради което твърденията му не могат да се приемат за достоверни. При регистрацията си в ДАБ и по време на интервюто за предоставяне на международна закрила той е заявил, че е неженен, а в последствие прави искане да се събере със съпругата си с молбата по чл.34 ЗУБ. От представеното удостоверение за потвърждаване на брак, находящо се на лист 59 от делото не става ясно кога, според сирийското право е сключен законно

бракът. Датата 10.02.2022г. е декларирана от съпрузите пред съдията, който е издал удостоверението, а вписването е станало след заплащане на държавните такси, но датата на издаване на документа не се чете. Ръчно е дописано „03.09.2019г.“, което е дата преди декларираната за сключване на брака, следователно не може да се изведе официалната дата на сключване на брака, която би трябвало да е преди месец април 2022г., когато чужденецът е напуснал С., според разказаната от него бежанска история. Видно от копието на семейна книжка, издадена в С. бракът на А. М. К. с Р. А. Н. е регистриран на 17.01.2023г., т.е. едва след като молителят е получил международна закрила в Република България. поради това не може да се приеме, че е налице хипотезата на §1, т.3, б. „а“ от ДР на ЗУБ, а именно, че чужденецът и съпругата му се намират в доказано стабилна и дълготрайна връзка.

2.К. А. Тая, [дата на раждане] – баща; 3.С. А. Д., род. на 05.10.1985г. – майка;

За да са налице основания за събиране с родителите е нужно да бъде доказано по делото, че те не са в състояние да се грижат за себе си, поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца. От датата на раждане на всеки един от тях е видно, че бащата е на 46 години, а майката е на 38години, следователно не отговарят на условието да са в напреднала възраст. Представеният от молителя в съдебно заседание медицински документ – Медицински рапорт (на лист 166), според който К. Т. А. е на постоянно лечение, тъй като страда от бронхиална астма (хроничен алергичен бронхит) и тежка тахикардия (ускорен сърдечен ритъм) не води на извод за тежко заболяване, поради което да се налага да живее в едно домакинство със своите деца.

Следователно, правилно е отказано събиране с родителите, поради липса на изпълнени условия по §1, т.3, б. „в“ от ДР на ЗУБ.

4.А. А. К., род. на 20.01.2009г. – брат; 5.А. А. К., род. на 01.01.2012г. – брат; 6.Х. А. К., род. на 01.01.2016г. – сестра; 7. С. А. А. К., род на 01.01.2007г. – сестра.

Първите четири лица са непълнолетни, видно от датите на раждането им, като няма данни молителят да отговаря по закон и да му е възложена грижата за тези непълнолетни лица, да е определен за настойник или попечител на своите непълнолетни братя и сестри. Последното лице е негова сестра, която е встъпила в брак, според данните по преписката и пребивава в Турция, заедно с нейното

семейство. Следователно не са налице условията по §1, т.3 от ДР на ЗУБ за братята и сестрите на молителя.

Гореизложеното мотивира съда да приеме, че оспореното решение, постановено от Заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 е постановен отказ по искането на А. М. К., гражданин на С. да се събере на територията на Република България със своите родители, съпруга, както и с братята и сестрите си е валидно и законосъобразно, а подадената срещу него жалба - неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, I отделение, 11 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. К., гражданин на С. срещу Решение № 6717/06.06.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано да се събере на територията на Република България със своите родители и съпруга, както и с братята и сестрите си.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: